

AVIZE

COMITETUL REGIUNILOR

A 86-A ȘEDINȚĂ PLENARĂ DIN 5 ȘI 6 OCTOMBRIE 2010

Aviz prospectiv al Comitetului Regiunilor privind rolul autorităților locale și regionale în cadrul viitoarei politici de mediu

(2011/C 15/02)

COMITETUL REGIUNILOR

- consideră că autoritățile locale și regionale ar trebui să joace un rol sporit în formularea politicii de mediu a UE, întrucât implicarea acestora garantează o mai bună punere în aplicare și asumarea obiectivelor. Metodele inovatoare din domeniul guvernării pe mai multe niveluri, printre care se numără utilizarea platformelor și rețelelor existente, vor promova o angajare activă a autorităților locale și regionale. Pactul primarilor ar putea fi considerat o referință în acest sens, conceptul acestuia putând fi extins la alte domenii esențiale ale politicii europene de mediu;
- invită Comisia Europeană să examineze posibilitatea de a participa la organizarea unui forum anual privind atât problemele locale și regionale, cât și soluțiile în ceea ce privește aplicarea legislației UE privind mediul și solicită Parlamentului European să asocieze CoR la dezbaterile acestuia cu Comisia Europeană privind punerea în aplicare a legislației de mediu europene;
- invită statele membre să garanteze că se respectă repartizarea internă a competențelor și că sunt instituite proceduri clare privind consultarea cu autoritățile locale și regionale, inclusiv constituirea de „echipe tematice/de transpunere” („*dossier/transposition teams*”) formate din experți din administrațiile naționale, regiuni și asociații ale autorităților locale, care să conlucreze pe durata întregului ciclu de elaborare a politicilor;
- susține un cadru general și obligatoriu pentru inspecțiile de mediu. Forma și conținutul exact al inspecțiilor ar trebui stabilite însă la nivel național și ar trebui dezvoltate la nivel local și regional, pe baza principiilor generale instituite la nivelul UE și la nivelurile de guvernare inferioare;
- subliniază faptul că PAM 7 ar constitui un pilon esențial al Strategiei UE 2020 și că acesta este necesar pentru a clarifica consecințele strategiei asupra politicii de mediu. PAM 7 ar trebui să stabilească obiective și calendare clare și să mențină strategia tematică comună în materie de protecție a solului, inclusiv obiectivul adoptării unei directive-cadru privind solul.

Raportor:	dna Paula BAKER (UK-ALDE), membră a Consiliului Basingstoke-Deane
Document de referință:	Sesizarea Președinției spaniole

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

A. Generalități

1. salută implicarea sa în programul „Instrumente mai bune pentru politica de mediu” și în activitatea de elaborare a celui de-al șaptelea program de acțiune pentru mediu, dat fiind că autoritățile locale și regionale joacă un rol esențial în aplicarea politicii de mediu și în obținerea de rezultate tangibile;

2. salută realizările excelente în domeniul mediului obținute deja de numeroase autorități locale și regionale și dorește să le încurajeze în continuare în activitatea lor;

3. recunoaște că punerea în aplicare efectivă se confruntă cu obstacole. În 2008, 23,5 % (481) din cazurile de încălcare a legislației europene s-au înregistrat în domeniul protecției mediului⁽¹⁾, ceea ce arată că se produc în continuare prejudicii asupra mediului și denaturări ale concurenței;

4. urmărește, în prezentul aviz, să sublinieze posibilitățile de sporire a eficienței protecției mediului la toate nivelurile de guvernare și în toate stadiile dezvoltării politicilor;

B. Îmbunătățirea coordonării și a guvernanței

5. consideră că autoritățile locale și regionale ar trebui să joace un rol sporit în formularea politicii de mediu a UE. Implicarea acestora garantează o mai bună punere în aplicare și asumarea obiectivelor. Conceptul CoR de guvernanță pe mai multe niveluri ar trebui să se aplice politicii de mediu a UE și ar trebui extinse activitățile pilot privind contractele tripartite între UE, nivelul național și cel regional sau local⁽²⁾. Acest lucru ar permite o partajare reală a responsabilităților între diferitele niveluri de guvernare, pentru atingerea rezultatelor convenite;

6. consideră că metodele inovatoare din domeniul guvernării pe mai multe niveluri, printre care se numără utilizarea platformelor și rețelelor existente, vor promova o angajare activă a autorităților locale și regionale, în loc să se bazeze numai pe punerea în aplicare a legislației UE prin intermediul statelor membre. Există, în regiunile și orașele europene, numeroase exemple de inițiative ambițioase la nivel local, fără intervenția statelor membre, cum ar fi Agenda locală 21, proces inițiat în urma Summitului Pământului din 1992. În acest sens, Pactul primarilor ar putea fi considerat o referință;

7. recomandă Comisiei Europene să examineze posibilitatea extinderii acestui concept la alte domenii politice esențiale în materie de protecție a mediului, precum biodiversitatea, deșeurile și apa, poluarea sonoră și a aerului, precum și amenajarea teritoriului, dintr-o perspectivă integrată cu o coordonare intersectorială;

8. regretă că, deși autoritățile locale și regionale au sarcini clare în materie de protecție a mediului, legislația UE privind mediul se adresează statelor membre și solicită desemnarea numai a unei „autorități competente” (rareori a „unor autorități”), menționând cooperarea numai cu titlu excepțional⁽³⁾;

9. regretă faptul că, în planurile Comisiei Europene privind îmbunătățirea punerii în aplicare a legislației UE de mediu⁽⁴⁾, nu se pune accentul pe acțiunile de sprijinire a bunei guvernări la nivel local și regional;

10. subliniază faptul că articolul 11 din Tratatul de la Lisabona impune instituțiilor europene un dialog și consultări intensificate. Autoritățile locale și regionale consideră ca această nouă dispoziție oferă posibilități de dezvoltare a rolului lor în elaborarea politicii UE. În plus, principiul subsidiarității este extins la nivel regional și local, iar articolul 5 din Protocolul privind subsidiaritatea prevede ca proiectele de acte legislative să conțină o evaluare a impactului financiar și a implicațiilor propunerii asupra reglementărilor ce trebuie instituite de statele membre, inclusiv asupra legislației regionale;

11. consideră că evaluările de impact realizate de Comisia Europeană ar trebui extinse la nivel local și regional, iar analiza impactului teritorial ar trebui să devină o practică standard;

12. solicită Parlamentului European și Consiliului să elaboreze amendamente și să facă recomandări de modificare a propunerilor legislative care au efecte profunde asupra autorităților locale și regionale, care să facă obiectul unei evaluări de impact similare cu cea elaborată pentru propunerea inițială;

13. subliniază faptul că punerea în aplicare a legislației de mediu necesită deseori o angajare administrativă și financiară semnificativă, competență în termeni de conținut și de specializare, precum și voință politică. Identificarea impactului asupra structurilor instituționale de la nivel local și regional poate contribui la justificarea unor stimulente financiare sporite și la acordarea sprijinului european și național necesar;

⁽¹⁾ COM(2009) 304 final, site-ul Comisiei Europene „Statistici privind cazurile de încălcare a normelor din domeniul protecției mediului”.

⁽²⁾ CdR 89/2009 fin, COM(2002) 709 final.

⁽³⁾ Studiul Agenției de Mediu a Regiunii Bruxelles (IBGE), 2010, „Dimensiunea regională în cadrul regulamentelor și directivelor UE în domeniul protecției mediului”, <http://www.eapdebate.org/files/files/study-regionaldimension.pdf>

⁽⁴⁾ COM(2008) 773/4.

14. consideră indispensabil ca Comisia Europeană să dispună de instrumente comune pentru a aloca autorităților locale și regionale resurse suficiente pentru îndeplinirea obiectivelor fixate;

15. insistă asupra necesității unei mai bune comunicări între toate nivelurile de guvernare, pe parcursul tuturor fazelor procesului de elaborare a politicilor, inclusiv a unor investiții în sisteme de comunicație și în mijloace oferite de internet, menite să asigure transparența informațiilor privind mediul și accesul la informații al opiniei publice și al instituțiilor publice. Presiunea reprezentată de obligativitatea raportării, la care sunt supuse autoritățile locale și regionale, poate fi diminuată prin utilizarea TIC, fără ca impactul legislației să fie afectat;

16. recomandă ministerelor naționale ale mediului să constituie „echipe tematiche” verticale („*dossier teams*”) formate din experți din administrațiile naționale, regiuni și asociații ale autorităților locale, care să conlucreze pe durata întregului ciclu de elaborare a politicilor;

17. dorește ca programul UE LIFE+ să fie intens promovat în toate regiunile europene, pentru încurajarea acțiunilor locale inovatoare și sporirea impactului și a vizibilității componentei acestuia „Politică și guvernare în materie de mediu”;

18. salută propunerea Comisiei Europene privind înființarea unor rețele permanente de implementare care să implice personalul Comisiei Europene și punctele de contact ale statelor membre⁽⁵⁾. Punctele de contact ale statelor membre ar trebui sprijinite prin constituirea de echipe naționale de implementare care să implice administratori de la nivel local și regional;

19. solicită înaintarea în Consiliu, fără întârziere, a propunerii de directivă privind accesul la justiție pe probleme de mediu, aprobată de Parlamentul European în 2004. Aceasta ar urma să realizeze implementarea deplină a Convenției de la Aarhus și ar contribui la un control mai bun și mai coerent al aplicării legislației de mediu;

20. solicită realizarea unui schimb de cunoștințe între sistemele juridice în materie de încălcare și nepunere în aplicare a legislației de mediu a UE;

21. sprijină solicitarea Parlamentului European privind un cadru general și obligatoriu pentru inspecțiile de mediu, instituirea unui serviciu european pentru inspecțiile de mediu și consolidarea Rețelei Uniunii Europene pentru punerea în aplicare și respectarea legislației din domeniul mediului (IMPEL)⁽⁶⁾. Existența unui instrument obligatoriu de inspecție poate reduce concurența neloială între regiunile și orașele UE, cauzată de diferențele dintre mecanismele de inspecție, și poate asigura o acțiune judiciară standardizată. Forma și conținutul exact al inspecțiilor ar trebui stabilite însă la nivel național și

ar trebui dezvoltate la nivel local și regional, pe baza principiilor generale instituite la nivelul UE și la nivelurile de guvernare inferioare;

22. își reiterează recomandarea privind o rețea IMPEL extinsă la nivel local și regional în toate statele membre, care ar putea include dezvoltarea de puternice rețele naționale IMPEL, în vederea unei difuzări largi a rezultatelor IMPEL⁽⁷⁾;

C. Stabilirea de legături mai eficiente între politici

23. salută recenta concluzare dintre DG REGIO și DG ENV pentru garantarea respectării depline a cerințelor privind mediul în activitatea DG REGIO și consideră că această coerență este necesară între toate departamentele. Agenda globală anunțată în Strategia UE 2020 este bine-venită, dar necesită o puternică dimensiune teritorială;

24. insistă asupra necesității de a ține seama de coerența politică și de impactul asupra mediului în revizuirea bugetului UE post-2013 și în alocarea tuturor fondurilor europene pentru coeziune și agricultură;

25. subliniază existența unor contradicții nedorite între diferitele elemente ale legislației de mediu. De exemplu, reducerea la minim a deșeurilor ar trebui reglementată atât prin intermediul Directivei-cadru privind deșeurile, cât și al Directivei privind produsele. Simplificarea în sensul unei legislații clare, univoce și centrate pe rezultate va determina o mai bună orientare, acceptare și aplicare a reglementărilor;

26. subliniază necesitatea consultării autorităților locale și regionale atunci când Comisia Europeană elaborează sau revizuieste legislația. Experiența prețioasă a acestora poate contribui la detectarea, într-un stadiu precoce, a incoerențelor în raport cu celelalte politici sau a efectelor negative și poate spori eficacitatea legislației;

27. are în vedere introducerea unor norme mai puțin stricte în ceea ce privește denaturarea pieței, atunci când acestea constituie o barieră în calea achizițiilor publice ecologice;

28. insistă asupra faptului că, pentru îndeplinirea obiectivelor de mediu și pentru asigurarea coerenței obligațiilor impuse autorităților locale și regionale, este crucială legislația care reglementează la sursă efectele asupra mediului. De exemplu, autoritățile locale și regionale nu pot influența standardele privind emisiile generate de vehicule, dar trebuie să îndeplinească obiectivele UE în materie de calitate a aerului;

29. susține utilizarea unor instrumente bazate pe piață care să reflecte costul integral al unui bun sau serviciu, dând consumatorului posibilitatea să vadă, în momentul achiziției, impactul acestuia asupra mediului și subliniind responsabilitatea producătorului;

⁽⁵⁾ COM(2008) 773/4.

⁽⁶⁾ Rezoluția din 20 noiembrie 2008 privind revizuirea Recomandării 2001/331/CE de stabilire a unor criterii minime pentru inspecțiile de mediu în statele membre.

⁽⁷⁾ CdR 36/2001 fin.

D. Modul în care autoritățile locale și regionale pot deveni mai active în domeniul mediului

Chestiuni privind guvernarea

30. invită statele membre să garanteze că se respectă repartizarea internă a competențelor și că sunt instituite proceduri clare privind consultarea cu autoritățile locale și regionale. O bună colaborare, în special constituirea de „echipe de transpunere” formate din administratori naționali, regionali și locali, contribuie la înțelegerea reciprocă și la punerea în aplicare cu succes a legislației⁽⁸⁾;

31. subliniază rolul central pe care îl joacă autoritățile regionale și locale în colectarea de date privind mediul. Pentru a garanta coerența, eficacitatea și valabilitatea rapoartelor și indicatorilor privind mediul din UE, sunt necesare o determinare corectă a responsabilităților, o alocare a resurselor și asigurarea fluxului de informații între localități, regiuni și statele membre;

32. încurajează o definire transparentă a funcțiilor, în special între departamentele care asigură controlul aplicării legislației de mediu și cele care furnizează servicii în materie de mediu sau sunt responsabile cu amenajarea teritoriului și planificarea infrastructurii;

Schimbul de informații

33. solicită ministerelor și agențiilor de protecție a mediului de la nivel național și regional să elaboreze, cu participarea reprezentanților autorităților locale și regionale, documente orientative, inclusiv propuneri specifice de instrumente, indicatori de referință și modele pentru procedurile care urmează să fie puse în aplicare de autoritățile locale și regionale. În același timp, acestea ar trebui să adopte măsuri adecvate pentru consolidarea cooperării între autoritățile locale și regionale din UE care se confruntă cu probleme ecologice similare;

34. recunoaște valoarea schimbului de bune practici între autoritățile locale și regionale, care să includă căi de soluționare a provocărilor privind accesul la informație și vizibilitatea sau diferențele lingvistice;

Angajarea și implicarea cetățenilor

35. felicită acele autorități care îi stimulează și îi implică pe cetățeni în vederea definirii, prin acțiuni comune, a unei viziuni pe termen lung privind calitatea vieții în zona în care trăiesc, care să pună în legătură aspectele sociale, economice și de mediu;

36. solicită sprijin pentru educație și cercetare, în vederea consolidării legăturii dintre cetățeni și mediul în care trăiesc. Cetățenii nu sunt pe deplin conștienți de rolul pe care mediul îl joacă în viața lor⁽⁹⁾. Aflându-se cel mai aproape de cetățeni, autoritățile locale și regionale pot încuraja sporirea gradului de sensibilizare în rândul cetățenilor de toate vârstele;

⁽⁸⁾ CdR 199/2009 fin, CdR 89/2009 fin, studiul EIPA din 2009 „Impactul instituțional al legislației UE asupra autorităților locale și regionale”.

⁽⁹⁾ Potrivit anchetelor Eurobarometru privind atitudinea publicului față de mediu (biodiversitate în 2010, schimbări climatice în 2009, mediu în 2008); a se vedea http://ec.europa.eu/environment/working_en.htm.

37. consideră că autoritățile ar trebui să introducă proceduri de difuzare a informației, de preferat prin internet, și să implementeze Convenția de la Aarhus⁽¹⁰⁾, oferind astfel acces la justiția de mediu, implicând publicul în monitorizarea punerii în aplicare a politicii de mediu a UE și creând instrumente corespunzătoare pentru democrația participativă și angajarea responsabilității locale;

38. consideră că directivele SEA și EIA constituie instrumente-cheie pentru politica de mediu de la nivel local și regional și pentru participarea cetățenilor⁽¹¹⁾, pentru a garanta luarea în considerare a informațiilor de la nivel local, ținând cont de implicațiile în materie de costuri și competențe;

39. solicită autorităților locale și regionale să utilizeze mecanisme publice simplificate și coordonate de control al protecției mediului, care să faciliteze îndeplinirea obligațiilor impuse de legislație și să promoveze relațiile dintre administrațiile publice și cetățeni, pe baza principiilor eficienței, transparenței și responsabilității comune;

Finanțarea și integrarea orizontală

40. invită autoritățile locale și regionale să integreze problematica mediului în toate domeniile de activitate, de exemplu prin sprijinirea întreprinderilor locale ecologice prin asigurarea capitalului de risc, a „investitorilor providențiali” (*business angels*) și a microcreditelor, inclusiv prin consiliere în privința achizițiilor publice ecologice;

41. încurajează autoritățile locale și regionale să își asume funcția de „responsabili cu achizițiile publice ecologice”. Achizițiile publice se ridică la 16 % din PIB-ul UE și ar trebui să garanteze cea mai bună valoare ecologică. Așadar, este bine-venită crearea site-ului consacrat achizițiilor publice ecologice (<http://ec.europa.eu/environment/gpp>);

42. este de acord cu utilizarea opțiunilor de acoperire a costurilor prevăzute la articolul 9 din Directiva-cadru privind apa, în scopul de a se crea stimulente pentru economisire și eficiență, și la articolul 14 din Directiva-cadru privind deșeurile, pentru a spori vizibilitatea costurilor de mediu pentru utilizator, și solicită ca în viitoarele propuneri să fie incluse instrumente economice asemănătoare;

43. este de acord cu alinierea strânsă a planificării (inclusiv a amenajării durabile a teritoriului) la producție și distribuție, menținând actualele sisteme de planificare naționale, pentru promovarea unei dezvoltări cu emisii scăzute de dioxid de carbon, a producției durabile, a utilizării eficiente a resurselor și a surselor de energie regenerabile, pentru a crea astfel locuri de muncă ecologice și pentru a susține o creștere durabilă, reducând în același timp impactul asupra mediului și asupra sănătății cetățenilor;

⁽¹⁰⁾ Convenția UNECE privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu.

⁽¹¹⁾ CdR 38/2010 fin.

44. recomandă ca, în cursul elaborării viitoarei politici de gestionare a mediului în regiunile frontaliere, precum și în zonele limitrofe cu ape curgătoare comune sau a căror frontieră este constituită din alte suprafețe de apă, să se utilizeze mai eficient la nivel local programele de parteneriat, cum ar fi euroregiunile, astfel încât să se exercite o influență în țările învecinate în sensul elaborării și aplicării de programe comune de protecție a mediului;

E. Cum poate contribui CoR

În etapa de elaborare a politicii

45. invită Comisia Europeană să adopte o abordare mai activă, urmărind o contribuție mai timpurie a CoR la elaborarea politicilor, prin solicitarea de avize prospective;

46. se angajează să continue actuala cooperare cu Comisia Europeană în ce privește evaluarea impactului propunerilor asupra autorităților locale și regionale (evaluările impactului teritorial) prin intermediul rețelelor specifice ale CoR, Rețeaua de monitorizare a subsidiarității a CoR și Platforma de monitorizare UE 2020;

Atât în etapa de elaborare a politicii, cât și în etapa decizională

47. se angajează să utilizeze, în elaborarea avizelor sale, experiența de pe teren a membrilor administrațiilor locale și regionale. Aceasta include consultările orientate organizate de rețelele specifice ale CoR, Rețeaua de monitorizare a subsidiarității a CoR și Platforma de monitorizare UE 2020, precum și organizarea de audieri cu asociațiile locale și regionale și cu principalele părți interesate;

În etapa decizională

48. subliniază că Tratatul de la Lisabona a consolidat rolul CoR în procesul decizional privind politica UE în materie de schimbări climatice, prin introducerea explicită a consultării obligatorii a CoR, și salută dispoziția cuprinsă în Tratatul de la Lisabona privind dreptul la o nouă consultare, în cazul în care propunerea legislativă inițială este substanțial modificată în cadrul procesului legislativ, care să permită CoR să elaboreze avize revizuite;

49. dorește să consolideze cooperarea cu cei doi colegialatori, Parlamentul European și Consiliul, pe dosarele în domeniul protecției mediului. Comisia ENVI din cadrul Parlamentului European ar putea organiza audieri comune și ar putea invita raportorii CoR să prezinte principalele avize ale CoR. Statele membre ar putea invita CoR să participe în mod periodic la ședințele informale ale Consiliului miniștrilor mediului⁽¹²⁾;

La îmbunătățirea punerii în aplicare

50. invită Comisia Europeană să examineze posibilitatea de a participa la organizarea unui forum anual privind atât problemele locale și regionale, cât și soluțiile în ceea ce

privește aplicarea legislației UE privind mediul în anumite sectoare, precum apa sau biodiversitatea, poluarea sonoră, aerul sau deșeurile;

51. solicită Parlamentului European să asocieze Comisia ENVE din cadrul CoR la dezbaterile specifice ale Comisiei ENVI cu Comisia Europeană privind punerea în aplicare a legislației de mediu europene;

52. propune dezvoltarea inițiativei privind acordarea titlului de „Capitală europeană verde” și își evidențiază dorința de a face parte din juriul acestui eveniment. În acest scop, propune:

- alocarea de resurse bugetare pentru câștigători, în vederea promovării valorii adăugate europene a evenimentelor de decernare a premiului, precum în cazul premiului pentru Capitala culturală europeană;
- valorificarea la maximum a avantajelor de care beneficiază orașele care au dobândit titlul de „Capitală europeană verde”, inclusiv crearea de rețele ale câștigătorilor, în vederea schimbului de cunoștințe și de bune practici. Sprijinul CoR ar putea consta în găzduirea de evenimente și în raportarea rezultatelor către CoR și Comisia Europeană;
- orientarea evenimentelor europene, a conferințelor, precum și a ședințelor comisiilor CoR către „Capitala europeană verde” desemnată pentru anul respectiv, pentru a încuraja și mai mult schimbul de know-how și de bune practici;
- încurajarea „capitalelor europene verzi” să raporteze, după o perioadă de câțiva ani, cu privire la acțiunile întreprinse în continuare în materie de politică urbană durabilă. Acestea ar trebui invitate să prezinte altor orașe și părți interesate noile lor realizări și viziuni, în cadrul unor evenimente europene importante;
- promovarea, prin acest premiu, a implicării cetățenilor în democrația participativă și însușirea obiectivelor la nivel local, care să includă o dimensiune regională prin implicarea împrejurimilor orașelor în activitățile legate de „Capitala europeană verde”;
- perfecționarea procesului de selecționare, de exemplu prin acordarea posibilității juriului de a discuta cu reprezentanții orașelor calificate și de a vizita aceste orașe;
- pentru a spori vizibilitatea premiului, ceremonia acordării acestuia ar putea fi găzduită de CoR;

F. Către un cadru politic viitor privind mediul

Necesitatea unui al 7-lea program de acțiune pentru mediu

53. consideră că cel de-al 6-lea program de acțiune pentru mediu (PAM 6) a contribuit în mare măsură, până în prezent, la elaborarea acquis-ului UE în materie de mediu și că este necesar un al șaptelea program (PAM 7);

⁽¹²⁾ CdR 89/2009 fin.

54. subliniază faptul că PAM 7 ar consolida Strategia de dezvoltare durabilă și ar constitui un pilon esențial al viitoarei Strategii UE 2020, care face deseori referire la o creștere economică ecologică și la trecerea către o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon și eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor. PAM 7 este necesar pentru a clarifica semnificația acestor concepte și consecințele lor asupra politicii de mediu;

55. susține că PAM 7 ar oferi avantaje întreprinderilor și autorităților locale și regionale prin furnizarea unui cadru de planificare structurat, pe termen lung, inclusiv pentru investițiile majore în infrastructură;

56. subliniază că politica de mediu trebuie integrată în toate domeniile politice, neputând fi pusă în aplicare numai printr-o legislație specifică;

57. își exprimă temerea cu privire la faptul că eșecul adoptării unui nou program de acțiune pentru mediu la încheierea PAM 6 – primul program care a constituit un instrument juridic cu decizii obligatorii – ar fi privit ca o lipsă de angajare politică într-un domeniu recunoscut ca esențial pentru cetățeni;

Elemente posibile ale PAM 7

58. regretă lipsa unei referiri explicite la Comitetul Regiunilor în cadrul PAM 6 și solicită ca principiul guvernantei pe mai multe niveluri în domeniul mediului să devină un element important al PAM 7;

59. consideră că PAM 7 este un document strategic de planificare pe termen lung, care ar trebui să stabilească obiective și calendare clare, să înlocuiască obiectivele relative cu obiective absolute (de exemplu, cota de dioxid de carbon pe locuitor), în vederea reducerii presiunilor specifice asupra mediului, și să definească rezultate clare în materie de mediu, bazate pe raportul din 2010 cu privire la starea mediului al Agenției Europene de Mediu ⁽¹³⁾;

60. consideră că punerea în aplicare a PAM 7 ar trebui să țină seama de competențele autorităților locale și regionale, precum și de spațiul de manevră politic și administrativ;

61. consideră că acesta ar trebui să includă o revizuire fundamentală a modului de gestionare și colectare a datelor, pentru a asigura efectuarea unor comparații pertinente ale rezultatelor și o înțelegere mai clară a celor mai bune practici;

62. consideră că PAM 7 ar trebui să încurajeze utilizarea în continuare a instrumentelor de piață în combinație cu acțiunile de reglementare. PAM 6 a promovat utilizarea instrumentelor economice pentru o utilizare mai eficientă a resurselor și pentru diminuarea impactului asupra mediului. Când este folosită, această abordare ușurează sarcinile administrative ce revin autorităților locale și regionale și îmbunătățește punerea în aplicare;

63. solicită ca PAM 7 să susțină prevederea conform căreia regiunile și localitățile să beneficieze direct, începând din 2013, de resursele financiare generate de sistemul de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră, în scopul finanțării programelor locale de combatere a schimbărilor climatice;

64. propune stabilirea unui orizont îndepărtat, 2020 minimum, dat fiind că trebuie făcută de pe acum planificarea pentru 2050, cu o evaluare intermediară, monitorizare și foi de parcurs clare, cu obiective intermediare;

65. propune o abordare sistematică privind utilizarea eficientă a resurselor, care să includă obiective specifice și calendare pentru reducerea drastică a cantităților de resurse naturale utilizate și adoptarea unei noi definiții a PIB, care să ia în considerare impactul asupra mediului;

66. solicită cu fermitate menținerea legăturilor între diferite domenii politice și integrarea obiectivelor și exigențelor de mediu în diverse sectoare, de exemplu amenajarea teritoriului și planificarea urbană, mobilitatea urbană, agricultura, silvicultura, poluarea sonoră, poluarea aerului și sănătatea;

67. solicită integrarea obiectivelor de mediu în principalele domenii bugetare, precum dezvoltarea rurală și agricultura;

68. constată că 75 % din populația UE trăiește în orașe și generează 75 % din emisiile de gaze cu efect de seră, dar că orașele constituie totodată centre de educație, cercetare și inovare. Este necesar să existe o dimensiune urbană clară în PAM 7 și un mecanism de implicare și de dotare a orașelor cu competențele necesare;

69. recunoaște faptul că procesele de degradare a solului vor compromite obiectivele comune ale UE în materie de climă, siguranță alimentară și biodiversitate. O strategie tematică comună în materie de protecție a solului, care să includă obiectivul adoptării unei directive-cadru privind solul ar trebui, prin urmare, să facă în continuare parte integrantă din PAM 7.

Bruxelles, 5 octombrie 2010

Președinta
Comitetului Regiunilor
Mercedes BRESSO

⁽¹³⁾ Raportul privind starea mediului al Agenției Europene de Mediu, noiembrie 2010.